

РЕШЕНИЕ

№ 19264

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5624** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалбата на Д. М. Т.-А. от [населено място] срещу Решение № 1795/15.04.2024 година, постановено по адм.д. № 4771/2024 година на Районен съд – София.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че заповедта е мотивирана. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени заповедта за задържане. Претендира присъждане на направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа касационната жалба.

Ответникът не изпраща представител. В писмена молба от 27.09.2024 година излага становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на Д. М. Т.-А. от [населено място] срещу Заповед за задържане № 230зз-269/11.03.2024 година на Полицейски орган от VI Районно управление в Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок от 24 часа“.

С Решение № 1795/15.04.2024 година, постановено по адм.д. № 4771/2024 година по описа на Районен съд – София жалбата е отхвърлена. За да постанови този резултат съдът е приел, че заповедта е издадена от компетентен орган, в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и заповедта е издадена при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с целта му.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Първоинстанционният съд е установил относимите факти. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 11.03.2024 година е образувано досъдебно производство № 230 ЗМК 465/2024 година за извършено престъпление по чл. 194 от Наказателния кодекс. Приел е, че от показанията, дадени в хода на досъдебното производство от Л. Г. П., пострадала от престъплението, се установява, че за последен път е видяла отнетите и накити преди извършено почистване в дома и от почистваща фирма със собственик задържаното лице.

Въз основа на установото от фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че са налице предпоставки за прилагане на принудителната административна мярка.

Настоящият състав намира, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон и следва да се отмени.

Като основание за издаване на заповедта е посочено правното основание на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и чл. 194 от Наказателния кодекс – кражба на златни накити. Заповедта няма обстоятелствена част. Не са изложени мотиви за установената от административния орган фактическа обстановка и правни изводи защо приема, че са налице данни задържаното лице да е извършило престъпление.

Липсата на реквизита по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на защита на адресата на акта. Освен, че същият не уведомен за предпоставките за налагане на мярката, но и го лишава от възможността да представи доказателства за опровергаване на установеното от органа. Горното лишава и съда от възможност да определи предметните предели на доказване и да извърши проверка за законосъобразност на акта.

Отделно от това при прилагане на мярката полицейските органи всякога трябва да държат сметка, че с мярката адресатът се лишава от свобода, право, което е защитено във висока степен.

С оглед на изложеното обжалваното решение следва да се отмени. Вместо него следва да се постанови друго, с което заповедта за задържане да се отмени.

На ответника следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 1 280 лева, при неуважаване на направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Делото е от фактическа

и правна сложност.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1795/15.04.2024 година, постановено по адм.д. № 4771/2024 година по описа на Районен съд – София, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА :
ОТМЕНЯ Заповед за задържане № 230зз-269/11.03.2024 година на Полицейски орган от VI Районно управление в Столична дирекция на вътрешните работи, с която е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок от 24 часа“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Д. М. Т.-А., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица] сумата от 1 280 (хиляда двеста и осемдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.